

JÍZDENKA DO SU-ČOU

V nádražní hale, kde se prodávají lístky, bylo několik ale opravdu dlouhých front až k východům. Jedna z nich byla naše. Stoupili jsme si na konec netrpělivého zástupu a čekali jsme. Chtěli jsme mít jistotu, že až budeme chtít opustit Jižní hlavní město, budeme mít krytý ústup. Zanedlouho mi byla dlouhá chvíle, a tak jsem se s Marcellem domluvil, že si zatím půjdu vyfotografovat nádražní budovu a pak že se vystřídáme. Aspoň to čekání uteče. Udělal jsem nádherný snímek, a když jsem se vrátil, byl už Marcel u okénka a kupoval lístky do Su-čou¹. Nevěřil jsem vlastním očím. Přece za pět minut nemohl vystát hodinovou frontu!

Marcel mi však tuto záhadu rychle objasnil: „Když jsi odešel, po chvíli se otevřelo vedlejší okénko pokladny a všichni se k němu vrhli a vytvořili zcela nový zástup. Někteří z nich dokonce měli nepředstíranou radost z toho, že předběhli jiné, kteří do té doby byli před nimi. Zatímco se jedni smáli, druzí halasně pokřikovali a začali se tlačit a fyzicky ohrožovat ty rychlejší a pohotovější.

Tak jsem se ocitl na konci již neexistující fronty a pomalu a opatrně, abych nechtěl facku či pohlovek z vedlejšího, právě se tvořícího zástupu, jsem se blížil k otevřenému okénku, kde momentálně nebyl ani jeden Číňan!“

„Ale to nevysvětluje onu záhadu, že jsi byl u okénka a za tebou další stovky cestujících!“ oponoval jsem.

„Pokladní si z cestujících udělali dobrý den,“ zasmál se Marcel a pokračoval, „když se všichni nahrnuli vedle a po celkem urputném zápase o výhodné pozice v nové frontě, kdy pleskla nejedna facka a padl nejeden kopanec, se objevil v novém okénku nápis *přestávka*!“

Pochopil jsem.

Byl to četný případ, kdy si uniforma, tentokrát nádražácká, udělala žert z nebohého civilu.

V Číně mít stejnokroj znamená vyčnívat z davu. A možnost pohrávat si a zneužívat moc zaštitěnou státními orgány.

Malý čínský člověk pak nezřídka podlehe tomu pokušení a dokonale se vyžívá na účet ostatních. A je jedno, jestli je policistou, vojákem, železničářem či členem jiné uniformované síly.

¹ Suzhou (Su-čou) – město mezi Nankingem a Šanghaji.

ČISTOTA PŘEDEVŠÍM

Posilnění úspěchem jsme nakoupili instantní nudle a vydali jsme na zastávku trolejbusu.

Nastoupili jsme, trolejbus popojel o pár metrů a znovu zastavil.

Venku jsem spatřil jednu soudružku pracovníci s obrovskou, snad hasičskou hadicí v ruce.

„Po Nankingu nebudou jezdit špinavý trolejbusy!“ zvolala a namířila hadicí na náš trolejbus.

Brala to od kol až nahoru k otevřeným okénkům a možná až k samotným trolejím a pak zase dolů, aby stékající špíně pomohla a urychlila tak celkovou očistu dopravního prostředku.

„Kdyby jí to tak chtělo praštit,“ pomyslel jsem si. Ale hlupáci mají za sebou armádu strážných andělů, jinak by tady na Zemi žili jen géniové a svatí.

Nárazovou vlnu studené vody chytli Číňané stojící před námi.